

Mi újság a rendszermag fejlesztése körül?

Markus Lidelt nevezték ki az *Intelligent Input/Output (I2O)* karbantartójának. Az *I2O Special Interest Group* által tervezett *I2O* olyan alkatrész szabvány, amely lehetővé teszi, hogy a kibemenet terhelés alól felszabadítsuk a *CPU*-t és ezzel megnöveljük az alkatrész I/O teljesítményét, miközben a futó rendszerre gyakorolt hatását is csökkentjük. *Markus* viszonylag új ember a *Linux* rendszermag fejlesztésben, 2004 márciusában jelent meg először rendszermag változásnaplóiban néhány kisebb *I2O* folttal a 2.6.1-es rendszermaghoz.

Itt is, mint annyi más projekt-nél ez idő tájt de facto *Alan Cox* volt karbantartó és meglehetősen sok foltot fogadott el *Markustól* a következő néhány hónapban. 2004 júliusára a 2.6.8-as megjelenésekor viszont már *Markus* fogadta el az *I2O* csomagokat más fejlesztőktől. 2004 augusztusában, *Warren Togami Markust* jelölte hivatalos karbantartónak, így *Andrew Morton* jóváhagyása után, *Markus* 2004 szeptemberében frissítette a karbantartók fájliját és bejegyezte magát *I2O* karbantartóként. Nem sokkal ezt követően kezdeményezte az *I2O* kód újírását/újraszervezését amelyet *Andrew* új, stabil rendszermagokban alkalmazható nagyobb változtatásokról szóló szabadabb rendszabályaival összhangban a 2.6.9-rc2 rendszer-magba be is vettek.

A rendszermagfejlesztés gyakran teli van vitákkal és problémákkal. Mostanában a *Philips* webkamerákat támogató *pwc* meghajtó robbantott ki vitát a meghajtó karbantartójaként ismert *Nemosoft Unv*, és a *Linux Journal* rovatvezető és kernelkapitány *Greg Kroah-Hartman* között. A különféle alkatrészek támogatása érdekében a rendszermag szabályaival ellentétes módon régóta létezett egy hurok amellyel bináris modulokat lehetett a rendszermagba csatolni. Míg *Greg* sürgette az eltávolítását, *Nemosoft* pedig arra kérte *Linus*-t, hogy az egész meghajtót távolítsa el a rendszer-magból. Most, hogy a meghajtó már a *GPL* oltalma alá esik, a szerzőnek nincs jogi alapja ilyesmit követelni, *Linus Torvalds* azonban úgy érezte teljesítenie kell a szerző kívánságát, különösen figyelembe véve, hogy a kérdéses kód karbantartó nélkül marad. Mint kiderült, ez nem volt éppen népszerű döntés néhány ember, például *Alan Cox*, szemében, akik kicsit konzervatívabban állnak hozzá a szabadalmi kérdésekhez. A *Nemosoft* kiadta

a kódot, tehát nem veheti csak úgy vissza. Állítása igazolására *Alan* kijelentette, hogy ő is megkérhette *Linus*-t, hogy távolítsák el az évek során összegyűlt összes *Alan* munkát, ami lényegében a rendszermag elég tetemes részét tenné ki és tönkretenné a teljes projektet. *Alan* álláspontja szerint ilyen esetekben egyszerűen nincs értelme teljesíteni a szerzők kérését. Hosszas vita után, *Luc Saillard* visszafejtette a kérdéses bináris modul és elküldte a *pwc* meghajtó új, kérdéses hurok nélküli változatát.

David Engebretsen úgy döntött tovább már nem vállalja a *PowerPC* karbantartói feladatait, így helyét *Paul Mackerras* és *Anton Blanchard* foglalta el, akik *Benjamin Herrenschmidt*, *Tom Rini* és még sok más szerzővel együtt rengeteg *PPC* foltot küldtek az évek során. *David* az *IBM*-nél munkája részeként tartotta karban a *PPC* változatot és az eredeti *PPC64 Linux* változat átírását végző csapatot vezette.

Jeff Garzik elkészítette a *blktool* eszközt, az eddig használt *hdparm* kezelhetőbb, általánosabb változatát. A *hdparm*-hoz hasonlóan, a *blktool* is pusztulást hozhat a merevlemezünkre ha helytelenül használjuk. Akárcsak a *hdparm*, a *blktool* is eléggé *IDE*-centrikus, bár *Jeff* a *SCSI*, *I2O* és *RAID* támogatáson is dolgozik. A *hdparm* *IDE*-centrikussága valószínűleg abból ered, hogy annak idején *Mark Lord*, az eredeti *IDE* alrendszer karbantartója készítette. A *hdparm* programhoz hasonló módon a *blktool* parancssoros felületen keresztül teszi elérhetővé a merevlemezünk apró részleteit, és segítségével a felhasználó finom módosításokat végezhet működés terén ami jelentős sebességnövekedést is okozhat. A *blktool* parancssora által használt pontos csatolófelület még képlékeny; kiváltképp miután *Alan Cox* úgy érzi, hogy amennyiben egy új eszközt fejlesztünk ki, annak javítania kell a *hdparm* eszközben felmerült hibákat különös tekintettel a parancssoros felületre. *Jeff* úgy tűnik kapható a különféle alternatívákra, így a végső eszköz valószínűleg többféle módszert is nyújt majd a felhasználóknak céljaik eléréséhez. A lényeg, hogy *Jeff* kezdeményezése támogatásra talált a kernelfejlesztők közt, és így a népek végül helyére pofozzák.

Zack Brown

Linux Journal 2005. január, 129. szám